

Arrest

nr. 63 072 van 14 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 13 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 april 2011 met referentnummer VR 5684.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en moslim van Albanese origine te zijn. U verklaarde heel uw leven in Beleg gewoond te hebben, een dorp in de gemeente Deçan. De oorzaak van uw problemen in Kosovo is een grondkwestie. In 1988 zou uw vader de helft van zijn grondbezit verkocht hebben aan R.(...) D.(...), de eigenaar van een aangrenzend stuk grond. Volgens uw verklaringen zou R.(...) D.(...) uw familie nog de helft van dit bedrag verschuldigd zijn. Uw eigenlijke problemen met R.(...) D.(...) zouden echter eind 2004 begonnen zijn, toen u uw eigen deel

van de grond in gebruik begon te nemen. R.(...) D.(...) zou u in de loop van 2004 ongeveer 20 keer van uw grond verjaagd hebben, waarbij hij u bedreigde. De laatste keer zou hij zijn hond op u hebben afgestuurd, waarna u verklaarde niet meer teruggedaan te zijn. R.(...) D.(...) zou u echter blijven bedreigen, meer bepaald op uw weg te voet naar school. Eind 2007 zou u samen met uw moeder klacht hebben ingediend tegen R.(...) D.(...) wegens bedreigingen. Op 28 februari 2008 werd R.(...) D.(...) veroordeeld tot 4 maanden cel. Van dan af bedreigde hij u niet langer persoonlijk, maar via vrienden en vooral via zijn broer H.(...). Omstreeks begin 2010 zou R.(...) D.(...) u en uw moeder alsnog thuis hebben opgezocht, en u te kennen hebben gegeven dat hij u nooit met rust zou laten. Daarop zou u in maart 2010 beslist hebben Kosovo te verlaten. U verklaarde dat u naar familie (langs moederszijde) in Albanië vertrok, waar u ongeveer 6 maanden verbleef. In augustus 2010 zou u dan vanuit Albanië met een combi (illegaal) naar België gereisd hebben. U verklaarde verder op 23 augustus 2010 in België aangekomen te zijn. De volgende dag vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 22 mei 2009; uw geboorteakte, uitgereikt op 17 juni 2010 te Deçan. Na het gehoor op het CGVS legde u ook nog de overlijdensakte van uw vader neer, uitgereikt op 16 februari 2011 te Deçan; een gesolliciteerde verklaring van 2 getuigen opgesteld op 18 februari 2011 te Deçan; een medisch attest opgesteld op 27 augustus 2010 te Gjakove en een boekje als bewijs dat uw broer D.(...) M.(...) een handicap heeft, afgeleverd op 1 december 2009; een uittreksel omtrent uw familiesamenstelling uitgereikt door de stad Namen.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Kosovo verliet na bedreigingen door R.(...) D.(...) met wie u in een grondconflict verwickeld bent (gehoorverslag CGVS, p. 3, 10-11). Uw problemen zijn bijgevolg louter van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard.

Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen zoals bepaald in voornoemde Conventie van Genève niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit niets blijkt immers dat u voor uw problemen met R.(...) D.(...) in Kosovo of bij een herhaling ervan in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo geen of onafdoend beroep kon / zou kunnen doen op de bescherming van de in uw land aanwezige autoriteiten en dat u aldus bij een eventuele terugkeer naar Kosovo een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u nooit problemen te hebben gekend met de Kosovaarse autoriteiten (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 19). Bovendien heeft u volgens uw eigen verklaringen wel degelijk beroep gedaan op de politie in Kosovo. Eind 2007 legde u klacht neer tegen R.(...) D.(...) wegens bedreigingen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Nog steeds volgens uw verklaringen werd aan uw klacht gevolg gegeven, wat in de loop van februari 2008 leidde tot een rechtzaak en de uiteindelijke veroordeling van R.(...) D.(...) op 28 februari 2008 (gehoorverslag CGVS, p. 15 – 16). Over de eigenlijke oorzaak van de problemen tussen u beide -het grondconflict- werd nog geen proces gevoerd (gehoorverslag CGVS, p. 15). Ondanks deze positieve ervaring met politie en gerecht in Kosovo, besloot u niet opnieuw naar de politie te stappen toen R.(...) D.(...) u onrechtstreeks bleef bedreigen via vrienden en vooral via zijn broer H.(...) (gehoorverslag CGVS, pp. 16 - 17). Als reden hiervoor haalt u aan dat R.(...) D.(...) u gewaarschuwd had dat dit uw problemen alleen nog erger zou maken (gehoorverslag CGVS, p. 17).

Met betrekking tot het laatste incident, met name de bedreiging door R.(...) D.(...) persoonlijk bij u thuis begin 2010, liet u opnieuw na beroep te doen op de Kosovaarse autoriteiten. U deed geen aangifte bij de politie, om dezelfde reden dat R.(...) D.(...) u gewaarschuwd had dit niet te doen (gehoorverslag CGVS, p. 17 - 18). Deze uitleg is evenwel geen afdoende rechtvaardiging voor uw nalaten. Indien de autoriteiten, in casu de politie, niet op de hoogte worden gebracht van een misdrijf kunnen zij er vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Bovendien is het precies de bedoeling van het indienen van een klacht dat verdere problemen vermeden kunnen worden. In dit verband kan bovendien nog worden verwezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de politie anno 2010 in Kosovo wel degelijk actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het

politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd. Bovendien gaf u zelf aan dat u tot op heden nog steeds uitnodigingen van de rechtbank ontvangt. U bent echter niet op de hoogte van hun inhoud en dus ook niet of het gerecht in Kosovo al dan niet verdere stappen onderneemt om de grond van uw probleem -het grondconflict- op te lossen (gehoorverslag CGVS, p. 15). Uit uw voorgaande verklaringen kan aldus op zich geen gebrekkig optreden van de Kosovaarse autoriteiten worden afgeleid.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en nationaliteit worden immers niet door de Belgische asiendiensten betwist. De overlijdensakte van uw vader bevestigt niet de door u opgegeven datum van overlijden, en verschaft verder ook geen informatie over de omstandigheden of oorzaak van zijn overlijden. U werd tijdens het gehoor gevraagd om eventueel de nieuwe uitnodigingen van de rechtbank neer te leggen. U kreeg hiervoor 5 werkdagen de tijd (CGVS gehoorverslag, p. 15). In plaats van de uitnodigingen bracht u een gesolliciteerde verklaring van 2 getuigen in Deçan binnen, waarmee enkel uw conflict met R.(...) D.(...) bevestigd wordt. Het is echter opmerkelijk dat in deze verklaring geen melding wordt gemaakt van de broer van R.(...) D.(...), H.(...), terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS aangaf voornamelijk met hen beide problemen gehad te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 19). U bracht tevens nog medische informatie over uw broer D.(...) in Kosovo en een uittreksel van de stad Namen binnen, maar deze documenten hebben geen invloed op uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM). Verzoeker ondervindt manifest problemen met de heer R.D. Verzoeker heeft hiertegen alle mogelijke stappen ondernomen, doch zonder succes. Verzoeker ziet zich dan ook genoodzaakt om zijn land te verlaten en asiel aan te vragen in een veilig land. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is dan ook ten onrechte van mening dat verzoeker niet in aanmerking zou komen voor de status van vluchteling, noch voor de status van subsidiaire bescherming. Gezien verzoekers persoonlijke ervaringen in Kosovo kan hij geenszins terugkeren naar zijn land van herkomst.

2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. De commissaris-generaal heeft op grond van de door verzoeker uiteengezette verklaringen geoordeeld dat de aangevoerde problemen geen verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich niet zou kunnen beroepen op de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst teneinde verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. De Raad stelt vast dat verzoeker zich hoofdzakelijk beperkt tot een herhaling van zijn asielmotieven, doch niet de minste poging onderneemt om de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.2.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

2.2.3. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen argument aan dat aantoonde dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2. Zijn loutere bewering dat hij alle mogelijke stappen in verband met zijn problemen ondernomen heeft, wordt niet in het minst gestaafd of aannemelijk gemaakt en doet geenszins afbreuk aan de uitgebreide objectieve informatie in het administratief dossier omtrent de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst. Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER